

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

9 października 2011 r. Nr 74 (90)/11

Anioł na Starym Cmentarzu w Oławie

Temat tygodnia

O aniołach

Ich obecność kojarzona jest z dobrocią. Stanowią dla nas kwintesencję łagodności, cierpliwości, życzliwości, czujności, dyskrecji, piękna, czystości oraz pobożności. Nawet ten od śmierci ma w wyobrażeniach artystów twarz pełną współczucia a jego majestatyczna powaga zdradza cięń zawstydzenia, a może nawet zagubienia i niechęci w spełnianiu powierzonej mu misji. Takim go przecież widzimy na cmentarnych pomnikach, takim opiewali młodopolscy poeci i tak go malują współcześni malarze.

„Po prostu anioł” mówimy o kimś, kto imponuje nam swą dobrocią, dorzucając do tego, że ma „anielską duszę” lub, że to „anioł w ludzkiej skórze”. Nawet odarty z *sacrum* anioł pozostaje archetypem wskazującym na osobowy wzór moralny dla człowieka. I hojnie komplementujemy nim tych, których cnoty podziwiamy. Lubimy je i chętnie otaczamy się nimi – tak trochę jak pluszowymi misiami lub talizmanami, co chronią od nieszczęścia i złego uroku. Bo anioły kryją w sobie tajemnicę i pociągają ku sobie nawet tych, co w nie nie wierzą...

Ks. Mariusz Szypa

Uczta u Króla

Mt 22, 1-14

W Izraelu znany był zwyczaj powiadamiania gości zaproszonych na ucztę, że przygotowania zostały zakończone i gospodarz oczekuje ich przybycia. Temat uczty kierował uwagę słuchaczy Jezusa na czasy mesjańskie. Stary Testament opisywał bowiem zbawienie jako ucztę mesjańską. Tę pogodną wizję mąciły jednak zapowiedzi proroków o odrzuceniu Izraela. Przypowieść dokładnie ilustruje etapy historii zbawienia: najpierw odrzucenie Bożej łaski przez Żydów, a następnie dostąpienie łaski przez pogan. Kierowane od wieków do Izraelitów zaproszenie na ucztę mesjańską ponowił Jezus. Został odrzucony przez elitę społeczną i religijną swojego narodu. Lecz mimo to Boży plan zbawienia zostanie zrealizowany. Sala

zapełnia się tymi, których Izraelici uważali za wykluczonych z uczestnictwa w królestwie, a którzy zostali wybrani przez Chrystusa.

Przypowieść przypomina o potrzebie pozytywnego ustosunkowania się do misji Jezusa i o koniecznym wysiłku przygotowania się do uczty, tj. o osobistym wkładzie we własne zbawienie. Wezwanie do królestwa nie jest bowiem gwarancją jego zdobycia. Nie wystarczy uznać, że Jezus jest Chrystusem i zapoznać się z Jego nauką. Trzeba jeszcze spełnić wolę Bożą, którą On głosi. Tak więc, aby osiągnąć królestwo niebieskie, potrzeba Bożego zaproszenia (nikt nie może się sam zbawić) oraz własnego zaangażowania.

Mt 22, 1-14 A Jezus znowu w przypowieściach mówił do nich: Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę: woły i tucze zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę! Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważyli [ich], pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego? Lecz on oniebiał. Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzućcie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych.

Oflagujmy Oławę

Od sześciu lat, 16 października, dzień - pamiątka wyboru kard. Karola Wojtyły na papieża, obchodzony jest w naszym kraju jako święto państwowe. Dniowi temu towarzyszy więc przywilej oficjalnego wywieszania flagi państwowej, tak na budynkach publicznych, jak i posesjach prywatnych. W roku beatyfikacji Jana Pawła II warto pamiętać o tym w sposób szczególny. Redakcja „Głosu Apostołów” zachęca do akcji „Oflagujmy Oławę”. Niech domy przy naszych

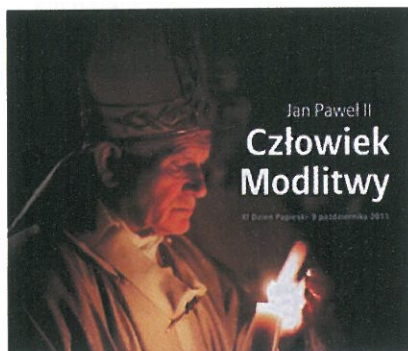

ulicach ozdobią białoczerwone flagi. Przypomnijmy o ich wywieszeniu sąsiadom, pomóżmy wywiesić flagę osobom samotnym, w podeszłym wieku. Pokażmy w ten sposób, że Ziemia Oławska wciąż nosi w sercu, z wdzięcznością, Papieża-Polaka. Niech flaga państwowa, wraz z papieską, będzie naszym głosem poparcia dla nauczania Papieża, tak w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym.

REDAKCJA „GA”

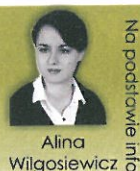
Z Polski

9 października to XI Dzień Papieski obchodzony pod hasłem „Jan Paweł II - człowiek modlitwy”. To pierwszy Dzień Papieski po beatyfikacji Jana Pawła II - podkreślił kard. Kazimierz Nycz podczas konferencji prasowej w Warszawie. Ale już d 7 do 23 października zbierane są pieniądze na stypendia dla zdolnej, ubogiej młodzieży z całego kraju. Korzysta z nich ok. 2,5 tys. młodych. W tym roku Dzień Papieski to wielkie dziękczynienie za beatyfikację papieża - powiedział podczas konferencji prasowej kard. Nycz, przewodniczący Rady Fundacji Dzieła Nowego Tysiąclecia, która organizuje Dzień. Metropolita warszawski wskazał na Jana Pawła II jako na wzór pięknego, chrześcijańskiego życia. Podkreślił także, że data Dnia została wybrana nieprzypadkowo - chciano w ten sposób

wydłużyć świętowanie - Dzień rozpocznie się 9 października, a zakończy 16 dnia tego miesiąca uroczystościami z udziałem

Episkopatu Polski. Zaś 22 października po raz pierwszy w Kościele obchodzić będziemy wspomnienie liturgiczne bł. Jana Pawła II. W radiu i telewizji pojawią się także spoty promujące zbiórki i sam Dzień Papieski. Kampanii towarzyszyć będzie akcja SMS-owa. W dniach od 16 września do 31 października wysyłając SMS o treści „Pomoc” pod numer 7250 (koszt 2,46 zł z VAT) lub dzwoniąc pod numer 0704 20 7250 (koszt 2,50 zł z VAT) można zasilić fundusz stypendialny Fundacji.

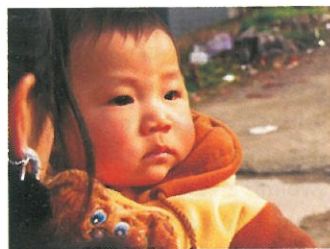

Na podstawie informacji KAI

Ze świata

Chiny: 37 mln zabitych dziewczynek, ofiar polityki „jednego dziecka”. W 31. rocznicę wprowadzenia w Chinach polityki jednego dziecka amerykańska organizacja All Girls Allowed przypomina, że na skutek narzuconych przez komunistów przepisów życie straciło już 37 mln dziewczynek, które padły przede wszystkim ofiarą aborcji i dzieciobójstwa. Polityka zaczęła oficjalnie obowiązywać w Państwie Środka 25 września 1980 roku. „Od tego dnia zdarzają się okropne rzeczy. Gdy rodziny mogą mieć tylko jedno dziecko, wybierają chłopców. Matki, które rodzą dziewczynki, są potępiane w obrębie ich kultury i często odrzucane przez mężów i rodzinę. Staranie się ponownie o chłopca jest niebezpieczne. Zostając matkami po raz drugi, kobiety narażają się na astronomiczną grzywnę lub zmuszane są do aborcji” – informuje organizacja. Politykę „jednego dziecka” wprowadziła Komunistyczna Partia Chin, gdy liczba Chińczyków przekroczyła miliard. Efektem przepisów jest ścisła kontrola urodzin. Kobiety zmusza się do aborcji, nawet w zaawansowanej ciąży. W tym celu stosowane są również środki

wczesnoporonne. Narzuca się także przymusową sterylizację po urodzeniu pierwszego dziecka. Za ukrywanie ciąży grożą

wysokie kary. W niektórych regionach Chin burzono nawet domy tym rodzinom, które nie chciały podporządkować się drakońskiej ustawie. Chińskie prawo pozwala na posiadanie tylko jednego dziecka mieszkańcom miast, małżeństwa wiejskie mogą zaś mieć dwoje dzieci pod warunkiem, że pierwsze dziecko jest dziewczynką. W wielu przypadkach dochodzi do uśmiercania dziewczynek, żeby męscy potomkowie mogli przedłużyć trwanie rodu. Innymi tragicznymi skutkami polityki „jednego dziecka” jest handel dziećmi oraz porzucanie swojego potomstwa. Z tego powodu wiele matek popełnia samobójstwa. Organizacja All Girls Allowed informuje, że politykę jednego dziecka egzekwuje armia 300 tys. urzędników.

„Angelus officii est, non naturae” – imię „anioł” oznacza służbę, nie naturę – głosi łacińska formułka, którą adepci teologii wkuwają na zajęciach z angelologii. Autor Listu do Hebrajczyków rozprawiający o wyższości Chrystusa nad stworzeniami duchowymi widzi ich w roli sług, posłanych na pomoc tym, którzy mają osiąść zbawienie (por. Hbr 1,14). To posłannictwo każe aniołom reprezentować Boga wówczas, gdy chce On coś objawić człowiekowi, ale też reprezentować człowieka wobec Boga, gdy przygniataci ciężarem zła szukają ratunku u Najwyższego.

Kiedy zostali stworzeni aniołowie? Na ten temat opinii jest wiele. Niejaki Jochanan, żydowski interpretator Biblii sugeruje na przykład, że aniołowie powstałi drugiego dnia stworzenia, bowiem w Psalmie 104 jest napisane: „Budujesz na wodach swoje górne komnaty...”, a jak wiadomo z Księgi Rodzaju, tego dnia Bóg rzekł: „Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono odzieli jedne wody od drugich”, a to sklepienie nazwał niebem. Skoro więc drugiego dnia Bóg uczynił sobie komnaty pałacu, to nie po to, aby samotnie się w nich przechadzać, ale aby je zapełnić swoimi aniołami. Podobnie Bóg stworzył pełen przepychu ogród Eden, aby umieścić w nim człowieka. Ale tak naprawdę moment stworzenia aniołów owiany jest tajemnicą (wiadomo tylko, że stworzył je Bóg), a jedyne co możemy to snuć domysły, opierając je na mniej lub bardziej dosłownym odczytaniu stosownych fragmentów Pisma św.

Skrupulatność żydowska porządkuje świat aniołów przyjmując za kryterium pełnione przez nie funkcje. I tak na przykład „Kiedy wszystkie miejsca, gdzie oddaje się cześć Bogu, kończą nabożeństwa, anioł odpowiedzialny za modlitwę zbiera wszystkie modły, wzniesione we wszystkich miejscach kultu, sporządza z nich korony i wkłada na głowę Świętego Jedyne (niech będzie błogosławiony!)” – czytamy w Talmudzie, który w tym miejscu komentuje to, co zapisano w Psalmie 65 „Ty wysłuchujesz modlitwy, do Ciebie przychodzi wszelki człowiek”. Mamy więc

tu anioła, który pełni rolę zbieracza i doręczyciela modlitw – próśb, które człowiek wysyła do Boga. Do niego dołączają inni, pełniąc wobec człowieka określone przez Boga zadanie.

A skąd się wzięły te wszystkie chóry anielskie i hierarchia istot niebieskich? W Biblii czytamy przecież: „Ujrzałem Pana siedzącego na swym tronie, a stały przy Nim po Jego prawej i po lewej stronie wszystkie zastępy niebieskie” (1Krl 22, 19).

Inne księgi dzielą aniołów na cherubinów oraz serafinów. Zadaniem tych pierwszych jest podtrzymywanie Bożego tronu (Ps 80, 2; 99, 1) oraz opieka nad Jego posiadłością, aby w obejście nie przedostało się nic co nie jest święte (Rdz 3, 24). Natomiast serafini („płonący”) wyśpiewują pieśni na Bożą chwałę (Iz 6, 2n).

Podział taki przypisać należy zamysłowemu ludzi Wschodu do majestatykacji zwierzchności – każdej: i tej ludzkiej, i tej boskiej. Siła i przepych niezmiennie kojarzone są z władzą – są one niejako jego miarą, właściwą formą wyrazu, socjologiczną koniecznością. I w tej

kulturowej narracji wyrosły wyobrażenia na temat majestatu Boga. Religijna wrażliwość pobudzona tym, co człowiek zobaczył na dworze swojego pana, sama podsuwała mu detale wystroju boskiego dworu. A co jak nie ludzkie otoczenie dowodzi o wielkości pana? Zatem chcąc wyrazić wielkość Boga „zbudowano” mu pałac, w którym Najwyższemu usługują aniołowie – wierni poddani oddający mu honory, czczący Go i wykonujący Jego polecenia. Nie bez znaczenia jest tu fakt, że wówczas, gdy powstawały księgi biblijne i apokryficzne, jedynym znanym systemem politycznym była monarchia.

Trzeba tu jeszcze wspomnieć o archaniołach. Stoją oni na szczycie niebiańskiej hierarchii i stąd bywają nazywani „książętami nieba”. Przypisuje im się także stanie na czele „hufców anielskich”. W Nowym Testamencie wymieniani są tylko dwukrotnie: w Liście Judy Tadeusza, gdzie mowa o Michale (Jud 9) i w 1 Liście do Tesaloniczan, gdzie pada określenie „głos archanioła” (1Tes 4,16). Chrześcijańska

Fot. Piotr Wróbel

Stary Cmentarz w Olawie

tradycja wymienia w tym zacnym gronie jeszcze Gabriela i Rafała.

Anioł jest „czystym duchem”. Nie ma materii ani nie jest złożony z jakiejś fizycznej energii, nie ma kształtu, ciężaru, koloru, zapachu i nie wydaje dźwięku. Nie jest także pozbawioną ciała „ludzką duszą”. Stąd widniejące na dziecięcych nagrobkach epitafia w stylu: „Dołączył do grona aniołków” nie mają żadnego teologicznego uzasadnienia. Mówimy co prawda o dziecku, że ma „twarzyczkę jak anioł”, a w tkliwym matczynym słowniku znajduje się zwrot „mój ty aniołeczku”, to jednak pragnienie przeistoczenia duszy ludzkiej w anioła nie ma tu żadnej mocy sprawczej.

Ich duchowa natura może jednak przywdziać formę dla nas widzialną bądź słyszalną. To oczywiste, że mając zadanie względem człowieka, muszą przybrać postać odpowiadającą naszym możliwościom percepcji. I w takiej formie spotykamy je na kartach Pisma św., np. gdy przychodzą do Abrahama, aby obwieścić mu zamiar Boży dotyczący Sodomy i Gomory (patrz: Rdz 18, 1nn), gdy inny we śnie nakazuje Józefowi ucieczkę wraz z Maryją i Dzieciątkiem do Egiptu (patrz: Mt 2, 13) i gdy młodzieniec odziany w białą szatę obwieszcza niewiastom przybyłym do grobu Jezusa, że ten, którego opłakują, zmartwychwstał i będzie czekał na apostołów w Galilei (patrz: Mt 28, 1-8).

Aniołowie nie mają płci – to akurat wiedzą nawet małe dzieci, także te, które z braku odmiennego

rodzeństwa jeszcze nie wiedzą czym chłopiec różni się od dziewczynki. A płęć jest aniołom zupełnie zbędna, bo o rozmnażaniu drogą płciową w ich duchowej powłoce nie ma mowy.

A skoro już mówimy o tym, czym anioł nie jest, to warto jeszcze jedną rzecz wyprostować. Często anioła mylimy z amorkiem, który stanowi ważny element dekoracyjny w sztuce renesansu, baroku i rokoka. Ten zapożyczony z mitologii greckiej bóg miłości najczęściej przedstawiany jest jako mały, nagi chłopiec ze skrzydłami. Pozbawiony skrzydeł to *putto* (od wł. – chłopczyk). Do tej pomyłki łatwo może dojść, gdyż amorki oraz putta obecne są także w sztuce sakralnej, gdzie psotliwie latają między prawdziwymi aniołami.

Aniołowie są też nieśmiertelni, co nie oznacza konieczności wiecznego życia. To zawsze może przerwać Bóg – dawca zarówno życia, jak i nieśmiertelności. Talmud głosi nawet, że Bóg czasem unicestwia nieposłusznych sobie aniołów. Jednak w Biblii nie znajdujemy potwierdzenia dla tej tezy, co zapewne skłania chrześcijańskich teologów do powstrzymywania się od takich twierdzeń. Mowa jest natomiast o aniołach upadłych, którzy z właszej woli odrzucili Boga. Ale ten temat zostawimy sobie na następną opowieść...

Splacamy remonty dachu

W minionym tygodniu na konto parafii wpłynęły trzy wpłaty pieniężne na spłatę należności za remont dachu naszej świątyni. Róża św. s. Faustyny przekazała na ten cel 500 zł, a Róża Matki Bożej Królowej Pokoju - 1000 zł. Wpłynęła też ofiara anonimowa - 100 zł. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne "Bóg zapłać" za przekazane kwoty. Dziękujemy też za wsparcie modlitewne. Przypominamy przy okazji, że Msza św. w intencji fundatorów remontów w naszej parafii odprawiona zostanie w III niedzielę miesiąca, 16 października, o godz. 10.00.

Tradycja rzecz święta, a tradycja pielgrzymowania maturzystów na Jasną Górę zobowiązuje i – miejmy nadzieję – uświęca podwójnie. Bo jak tu zdać ten najważniejszy egzamin w życiu bez błogosławieństwa „z Góry”? Niektórzy zatroskani o nas nauczyciele twierdzą nawet, że nam to już nic innego nie pomoże, jak tylko cud (hmm... wierzący niedowiarkowie?)

Tak podbudowani wyruszyliśmy 30 września do Częstochowy. Pielgrzymująca po raz siódmy młodzież została podzielona na dwie grupy. Pierwsza wyruszyła o godz. 2:00. Trzy autokary z grupą 118 uczniów przybyły do Częstochowy o godz. 5:00. Pierwszym punktem duchowego ćwiczenia była Msza św. o godz. 6:00 w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Po niej udaliśmy się do kaplicy pokutnej, gdzie wspólnie odmówiliśmy modlitwę różańcową prowadzoną przez uczennice klasy III a.

Po krótkiej przerwie trochę kultury... czyli zwiedzanie z przewodnikami jasnogórskiego klasztoru paulinów. Podzieleni na trzy grupy i przydzieleni do zakonnika oraz dwóch zakonnic ruszyliśmy po wiedzę o miejscu, które nazywane jest „duchowym

sercem Polski”. Mogliśmy podziwiać m.in. Salę Rycerską, bogactwo skarbca pełnego darów wotywnych, a także Drogę Krzyżową autorstwa wybitnego malarza Jerzego Dudy-Gracza.

O godz. 7:00 wyruszyła z Oławy druga grupa. Liczyła ona 45 uczniów a przewodził jej ks. Mariusz Szypa. Do Częstochowy dotarli ok. 10:00. Razem spotkaliśmy się na wypełnionym tego dnia słońcem dziedzińcu przed wejściem do bazyliki. I tak połączone już grupy uczestniczyły we Mszy św. o godz. 11:00, która została odprawiona m.in. w naszej intencji, a w koncelebrze brał udział nasz szkolny duszpasterz. Tu, przed obliczem Matki Boskiej Częstochowskiej, każdy mógł w skupieniu zwrócić się do Niej z własnymi prośbami.

Po nabożeństwie zrobiliśmy sobie jeszcze wspólne pamiątkowe zdjęcia i pierwsza grupa ruszyła w kierunku autokarów, by wrócić do domu. Grupa druga odprawiła jeszcze Drogę Krzyżową wokół jasnogórskich wałów i także zebrała się do powrotu. Teraz to już nam żaden egzamin niestraszny...!

Z parafii

Odszedł z parafii ks. Sebastian

Przeniesiony z powodu niedoboru księży

Po trzech latach posługi, 7 października br., naszą parafię opuścił ks. Sebastian Kowalski. Zmiana została dokonana w trybie pilnym, ze względu na potrzeby duszpasterskie w Bierutowie.

Ksiądz Sebastian przyszedł do naszej parafii w roku 2008 wraz z ówczesnymi neoprezbiterami: ks. Tomaszem Filinowiczem i ks. Kacprem Radzkim. Całkowita zmiana składu wikariuszy dokonała się jeszcze w czasie, gdy proboszczem parafii był ks. Adam Dereń.

Zaledwie po trzech miesiącach od tej zmiany ks. Dereń wyjechał do pracy w Kanadzie, a jego miejsce objął ks. Janusz Gorczyca, który powrócił z pracy duszpasterskiej w Wielkiej Brytanii. Po odejściu w tym roku ks. T. Filinowicza, ks. Sebastian miał więc najdłuższy staż, gdy chodzi o pobyt w Oławie. Ks. S. Kowalski prowadził zajęcia z katechezy w Gimnazjum nr 2, był odpowiedzialnym za wspólnotę modlitewną Żywego Różańca. Przez ostatnie dwa lata odpowiadał za przygotowanie dzieci do I Komunii św., prowadził wykłady w ramach kursu przedmałżeńskiego i rekolekcji ewangelizacyjnych „ALFA”, wykorzystywanych w naszej parafii jako przygotowanie do bierzmowania. Jako człowiek precyzyjny i cierpliwy, wiele czasu spędził w biurze parafialnym wpisując dane do komputerowej bazy parafialnej. Był też w składzie redakcji naszego tygodnika „Głos Apostołów”.

Jego opiece podlegał też kościół filialny w Starym Górniku. Warto dodać, że ks. Sebastian w ostatnich dniach przed przeniesieniem do Bierutowa nadzorował, z ramienia duszpasterstwa, odnowienie wnętrza tamtejszej świątyni. Z jego wsparciem kościół zyskał nowe tabernakulum oraz mikrofony. Jego wykształcenie techniczne, umiejętności w dziedzinie elektroniki, często były przydatne w codziennym życiu domu parafialnego.

Marek Jarocki

Fot. Piotr Kowalski

Zaproszenie

Ziemia Oławska podziękuje za beatyfikację Jana Pawła II

Dziękczynienie Ziemi Oławskiej za Beatyfikację Jana Pawła II, zaplanowane na październik tego roku, to największe przedsięwzięcie kulturalne naszego regionu ostatnich lat. W jego przygotowanie włączyły się trzy główne parafie Oławy, władze powiatu i miasta.

Inauguracja Dziękczynienia odbędzie się w naszej parafii 12 października, z udziałem abpa Mariana Gołębiewskiego. O godz. 18.00 zostanie odprawiona uroczysta Msza św., a po niej odbędzie się koncert „Nieszpory Ludźmierskie” Jana Kantego Pawлуśkiewicza, z udziałem solistów: Hanny Banaszak, Zbigniewa Wodeckiego, Grzegorza Turnau, Jacka Wójcickiego, Elżbiety Towarnickiej, Beaty Rybotyckiej, Chóru Uniwersytetu Wrocławskiego „Gaudium”, Chóru Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu oraz Orkiestry Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Całością będzie dyrygował prof. Alan Urbanek.

Tydzień później, 19 października, o godz. 18.00 w kościele pw. NMP Matki Pocieszenia wystąpi chór „Pueri Cantores Wratislavienses” pod dyrykcją ks. Stanisława Nowaka.

Natomiast 26 października o godz. 17.00 w kościele pw. Miłosierdzia Bożego będzie można usłyszeć koncert organowy Marcina Lauzera. Artysta zagra na nowych organach, które zostały oddane do użytku zaledwie przed kilkoma miesiącami.

Alina Wilgosiowicz

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 8.00 - 10.15
WTORKI w godz. od 16.00 - 19.45
ŚRODY w godz. do 16.00 - 19.45
SOBOTY w godz. od 15.00 - 19.30

**Konieczna wcześniejsza rejestracja
drogą elektroniczną!!!
(www.petrus.olawa.pl)**

Kancelaria parafialna

Od poniedziałku do piątku w godz. 9.30 - 11.00.
Po wieczornej Mszy św. - od poniedziałku do soboty.
W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

Porządek Mszy Świętych:

w niedziele:
7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15
w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

**Nasz adres Internetowy
2apostolowie@wp.pl**

Ogłoszenia

na XXVIII Niedzielę Zwykłą

Dziś zbieramy przed kościołem datki na remont
spalonego kościoła w Pobiecku, gdzie probo-
szczem jest ks. **Marian Rapacz**, były wikariusz
naszej parafii.

Zainteresowanym podajemy nr konta, na które
można wpłacać pieniądze na remont kościoła
w Pobielu:

Bank Spółdzielczy w Górze
37 86630007 0000 0020 2286 0002

**Za każdy ofiarny grosz ks. Marian Rapacz oraz
parafianie z Pobiela składają serdeczne "Bóg
zapłać".**

- Zapraszamy na nabożeństwa różańcowe
codziennie, o godz. 17.30.

- 12 października – Inauguracja obchodów
Dziękczynienia Ziemi Oławskiej za beatyfikację
Jana Pawła II. Z tej okazji, o godz. 18.00 zostanie
odprawiona Msza św. pod przewodnictwem
abpa Mariana Gołębiewskiego. Po Eucharystii
odbędzie się koncert „Nieszpory Ludźmierskie”.
Szczegóły na plakatach.

- 13 października – nabożeństwo fatimskie
w łączności z różańcowym, o godz. 17.30.

- Za tydzień – III niedziela miesiąca, taca będzie
przeznaczona na potrzeby remontowe w naszej
parafii.

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚŚ. AP. PIOTRA I PAWŁA
W OŁAWIE

www.petrus.olawa.pl

Głos Apostołów
Pracownicy: Jolanta Szewczyk, Joanna Rajewska, Arkadiusz Januszkiewicz, Antoni Markiewicz, Sebastian Kowalski, Paweł Beyga

Redakcja: Paweł Beyga, ks. Mariusz Szypa, Tomasz Mazur, Ks. Krzysztof Tomczyk, ks. Janusz Gorczyca,
ks. Sebastian Kowalski, Antoni Markiewicz, Arkadiusz Januszkiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk,
Alina Wilgosiewicz, Piotr Wróbel, Mikołaj Piotrowski

Nasz e-mail: 2apostolowie@wp.pl